

W ocenie Prezesa Sądu Okręgowego interes określonej osoby lub nawet grupy, aczkolwiek dla tej osoby lub grupy istotny i ważny, nie stanowi jednak interesu publicznego. Jak wskazano powyżej – interes publiczny istnieje wtedy, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa i na przykład w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Przesłankę „szczególnej istotności dla interesu publicznego” należy uznać za wypełnioną w takiej sytuacji, w której pozyskanie określonej informacji i jej upublicznienie leży w interesie nie tylko wnioskodawcy, ale także innych obywateli (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18.03.2014 r., IV SA / GI 110/14).

Takiej okoliczności wnioskodawca nie wykazał, ograniczając się do stwierdzenia, że informacja, której się domaga nie należy do kategorii informacji przetworzonej. Brak jest w chwili obecnej podstaw do uznania, że uzyskanie informacji publicznej o udostępnienie, której zwrócił się wnioskodawca będzie miało znaczenie z punktu funkcjonowania państwa i usprawni działanie jego organów. Interesem publicznym nie jest bowiem interes konkretnej osoby lub nawet określonej grupy społecznej. Celem ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest zaspokojenie indywidualnych (prywatnych) potrzeb, w postaci uzyskiwania informacji dotyczących wprawdzie kwestii publicznych, lecz przeznaczonych do celów handlowych, edukacyjnych, zawodowych, czy też na potrzeby toczących się postępowań sądowych. Ustawa o dostępie do informacji publicznej ma służyć uniwersalnemu dobru powszechnemu związanemu z funkcjonowaniem publicznych instytucji. (wyrok WSA w Lublinie z dnia 12.09.2017 roku, II SAB/Lu 97/17).

Wobec niewykazania przez wnioskodawcę, że uzyskanie informacji przetworzonej w takim zakresie jak we wniosku jest szczególnie istotne dla interesu publicznego należało wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17.05.2005 r., sygn. akt II SA/Wa 481/05, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22.08.2007 r., sygn. akt II SA/Wa 1048/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16.07.2010 r., sygn. akt II SA/Wa 466/10). Uznając zaś, że odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne zaskarżoną decyzję należało utrzymać w mocy.